

Kızıl Elmam

— Toprak · 09 Nisan 2010

Tan vaktinde kanarken ıslak dudakların, çoğaldığımı hissediyorum. Baharın süngüsünde sakladığı yağmur damlalarının altında sensizim. Sessiz bir şehrin taptaze doruklarında, mülteci yalnızlıkların kol gezdiği mecralar sensizliğimi kabulleniyor.

"Ebatların ne ki senin? Hadi avans veriyorum; durma kaç sen!"

//Başlarım ebatına... Ben böyleyim arkadaş! Beğenen gelsin; beğenmeyene kapı açık...//

"Çıkıyorum bak..."

//Keyfın bilir!//

Belki başına buyruktum. Ehli keyf/e sürgündüm ömrü billah... Hazan sarnıcına yaslandığımda, kader ayrılık hamlesini oynamak üzereydi. Abbas yolcu diyorken kuruntu kalabalıklar, oyunumu hep kıcı kırık piyonlar mahvediyordu. Kavuşamamaların tiksindiren iri salyaları beni mutluluğa mahkum ettikçe; şeytan bu davayı sürekli temyize götürüyordu.

Şimdi git!

Durma uzan gecenin koynuna...

Yorgandan yastıktan daha uzağım sana!

Hadi boşver!

Peki//leri kondur yanağıma...

Sapla samanı ayıramazken,

Uyanmak zordur kırgın sabahlarıma.

Yol geçen hanı kadar ıssız,

Çöllerden çokça kalabalık!

Görünmeyen yanımdan vurdu,

Yüreğime esnettiğin alınganlık...

Milat mı bu? Benden öte zamanlar adına adanmış bir başlangıç mı? Şehrin vıcık vıcık terlikleri, yüzüme yalnızlık püskürtüyor. Belki, muhasebe fişi çeşitlerini tas tamam zihnime sindiremedim. Ama, yalnızlığın yüreğimin kasasından eksilttiklerinin farkındayım. Zülüflerinden, düşlerime saçılan okyanus tohumlarıyla serinlemekteyim. Spontane yaşam döngüsünün çarklarını incitme zamanı geldi. Bak mavi trenin öksürüğünü duydum. Anlaşılan, kara elması yine fazla yutmuş...

Tımarlanmayan atların intikamını bilir misin? Babasına yeni spor ayakkabı aldırabilmek uğruna, kullandığı ayakkabılarla delice top oynayan çocuklar olur ya... O çocuklar gibi, çiftelerini sadık kılan nallarını kaybediverirler.

Köklerim, tükenme cemreleriyle neşterleniyor. Suratımda kirli sakallarımı bırakıp gittin. Çok geçmez, toprak yağmura hayıflanır. Ardından paratonerler veda etmeden giden güneşe küser. Sonrasında yıldırımlar iner ela gözlerime... Bilirsin kiskancım ben! Ve bilmelisin, seni koynuna alan karanlığı gülüşümle aydınlatamam.

Sana, Onur Akın'ın çam kolonyasını getiremem. Damağını zevke getiren Balıkesir hoşmerimiyle de mideni şenlendiremem. Sadece yüreğimi almalıyım yanıma...Ne süslü hediye paketlerine koymalıyım. Ne de, bir sırt çantasının arka gözüne saklamalıyım.// Durma! Sevdanla sarmala yüreğimi...Her halinden belli;çok özlemiş sevdiğini!//

Anıları küllendirir de içerim ben!
Yıldızın parlarsa yüreğimde,
Susar şivesi yalnızlığımın...
Yel/kovanlar döner altı patların ucunda,
Şah-mat olur püsküllü yamaların.
Gediğinde buram buram ot kokusu,
Baharın gramajı eksilir yeryüzünde.
Yeminli tövbeler sürersin diline,
Töre dersin...
Üzersin ömrün en tatlı çağını!
Üzülürsün!!!

Mumumuzu söndürmeden gitme sevgilim! Feriğin, fidanın, memleket bakışlın yüreğinin merkez üssünde. Sen, mumumuzu söndürmeden gitme! Yüreğimin hangarlarında, sevda çuvallanıyor. Yumak kertığı gözlerini açtığında, kalbimin yamacında oturduğunu farkedeceksin.

İstanbul gibi bak bana,
Kız Kulesi'nden elini uzat,
İste o an boğayım hırçın dalgaları.
Bursa gibi bak bana,
Koza Han'ın kumaşını sal pencerenden,
İste o an sevdan yazılsın yazgıma.
İzmir gibi bak bana,
Kordon'da bir fincan masanda,
Şarkımızsa dilinde hala.

Sana, kör ve telaşsız geliyorum. Göğün gürlmesine aldırış etmeden, yüreğimi iliklemeden gönlüne düşüyorum. Köşe başlarında yalnızlık nöbet tutuyor. Bense, alacakaranlığa boyanmış sokaklarda kırmızı pabuçlarının izini takip ediyorum. Nefesin kesilmeden, sarkıt beni yüreğinin uçurumlarından...//Bitter çikolatan ve kola...Şimdi yudumla sevdami doya doya!//

"Bahsi geçen ayrılıksa, bir ikinci ihtimal asla bu sevdaya muhatap olamaz."

Toprak

05:41

Balıkesir